

slagene affattes således, at man ved retsanvendelsen i videst muligt omfang kommer til samme resultat.

4. Indførelse af en regel om betænkningstid i aftaleloven (A 113).

Lis Groes med flere havde foreslået, at man undersøgte mulighederne for, at der i aftaleloven og i loven om køb på afbetaling optages en bestemmelse, som giver køberen ret til at træde tilbage fra aftalen inden for en kortere frist.

Under debatten i plenum anbefalede forslaget af den norske justitsminister, Elisabeth Schweigaard Selmer, som bl. a. udtalte: „Behovet for en lovfestet betænkningstid synes særlig klart hvor avtale inngås eller bestilling opptas på kredittbasis eller ordremottakerens uanmodede henvendelse i vanlige forbrukeres hjem eller på arbeidsplassen. Trenede selgere henvender seg her til ofte lite forretningskyndige mennesker, som samtidig har små muligheter for å sammenligne pris, kvalitet og service med konkurrerende produkter. Der til kommer, at kjøperen får liten tid til overveielser og rådføringar med andre enn nettopp selgeren. Det skal ikke mye fantasi til for å innse at mindre erfarne forbrukere i slike situasjoner på grunn av sterkt påtrykk, øyeblikkets fristelse og manglende oversikt vil kunne komme i skade for å avgi bestillinger som de avgjort ikke er tjent med“.

Ud fra lignende synspunkter anbefalede udvalgets flertal, at der vedtoges en henstilling til regeringerne om at undersøge behovet for og overveje indholdet af en beskyttelsesregel navnlig i de tilfælde, hvor aftale indgås eller bestilling afgives under den ene parts uanmodede henvendelse på den anden parts bopæl eller dermed ligestillet sted.

I overensstemmelse med udvalgsforslaget vedtog rådet med 50 stemmer mod 6 rekommandation nr. 15/1967. For rekommandationen stemte bl. a. Bomholt, Dam, Damsgaard, Erik Eriksen, Lis Groes, Aksel Larsen, Lindberg, Mørk, Helge Nielsen, Skytte og Thestrup. Mod stemte bl. a. Jørgen Jensen og Poul Møller.

5. Repræsentation for Færøerne (B 4).

Det af den danske regering indbragte forslag om repræsentation for Færøerne i Nordisk Råd underkastedes en foreløbig behandling. Da en ændring af rådets vedtægt forudsætter fuld enighed mellem de kompetente myndigheder i alle fem lande, fandt udvalget det hensigtsmæssigt, at problemerne forhandlede mellem regeringerne, eventuelt i samråd med Nordisk Råds præsidium, førend udvalget fortsatte drøftelserne af forslaget. Den danske regering erklærede sig rede til at tage initiativet til sådanne forhandlinger. (Se også side 12).

B. Sager under kulturudvalget.

1. Samordning af radioselskabernes udenlandske nyhedsovervågning (A 98).

Aksel Larsen og Chr. Madsen havde foreslået, at rådet skulle opfordre regeringerne til i fællesskab at overveje en henvendelse til radiostyrelserne og nyhedsbureauerne for over for disse at udtrykke ønske om, at de ville forbedre nyhedstjenesten ved i fællesskab at sende korrespondenter til udlandet. Udvalget indtog en positiv holdning til forslaget. Da der imidlertid allerede foregår et regelmæssigt samarbejde mellem både radioselskaberne og nyhedsinstitutionerne, foreslog udvalget, at der ikke vedtoges nogen rekommandation i sagen, men at rådets præsidium i stedet blev anmodet om at henvende disse institutioners opmærksomhed på betydningen af, at de udnyttede alle foreliggende muligheder for at samarbejde om den udenrigske nyhedstjeneste.

Rådet fulgte udvalgets henstilling. Præsidiumet har under 9. maj 1967 tilskrevet de nordiske radiofonier og pressens nyhedsbureauer som ønsket af rådet.

2. Udvidet TV-samarbejde i Norden (A 104) og permanent sammordisk TV-program (A 116).

Bomholt, Chr. Madsen, Poul Møller m. fl. havde foreslået, at regeringerne udredede mulighederne for ved en nordisk overenskomst at fastslå en gensidig ret til videre-sendelse af TV-programmer produceret i et andet nordisk land (A 104). Tillige havde